

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Quam præclarè se gerat, homo in omnibus probè resignatus. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

nudos & similitudine destitutos, in ipsa nudā
Dei vnitate constituere.

DISC. Deest tibi haud dubiè lumen discre-
tionis illius, vnde supra diximus, vt homo de-
beat vnum fieri in Christo, & tamen manere
distinctus à Christo: atque vbi vnitus sit, seseq;
vniat & vnum sit, necdum ex interna illustra-
tione didicisti. Quod enim lumen, ordinem ac
discretionem tollit, id negat erumpentem fo-
ras multipliciter. Acuta consideratio & in-
telligentia tua, subtili ratione, naturalis lumi-
nis argumentis innititur. Naturale autem lu-
men diuinæ veritatis luci admodum simile est
in multis. Monstrum his auditis tacuit, & cum
submissa sui subiectione orabat Discipulum,
vt utilissimum hoc discrimen latius profe-
queretur. DISCIPVLVS respondit: Præci-
puum, quo te tuique similes laborare constat,
vitium est, quod rationalis veritatis nullum
verum habetis discrimen. Quod qui perspicuè
obtinere volet, nec in hos errores impingere,
quotidiè hæc quæ diximus, suos verset ob oculos,
hoc ipso citra impedimentum sanctam ac
beatam vitam assecuturus.

*Quam præclarè se gerat, homo in omnibus
probe resignatus.*

CAPVT XII.

Post hæc Discipulus denuò sese ad eternam
veritatem serid conuertit, orans sibi ali-
quid dari discretionis, qua possent agno-
sci secundum externam viuendi rationem ho-
mines

Ratio vitæ
hominis verè
resignati.

mines bene resignati, & vt illi se gegerent, sciscitatus est: Quæso te æterna veritas, vt in
habet eiusmodi homo quibuslibet rebus illi
occurrentibus?

VER. Sibi ipsi moritur ac vitijs rebusq; crea-
tis omnibus. DISC. Vt se gerit erga tempus?
VER. In quodam præsentis Nunc versatur, ni-
hil cum proprietate proponens, & summum
profectum æquè in minimis vt in maximis
faciens. DISC. Apostolus ait, iusto non esse le-
gem positam.

i. Tim. 1.
Iustus quate-
nus talis vt
se gerat.

VER. Iustus homo quatenus iustus est, longe
se submissus gerit, quam alij homines. Si qui-
dem intus in fundo intelligit, quid quæquam
foris deceat, & sic singula quæque accipit.
Quod autem nulli est adstrictus legi, inde eue-
nit, quod ipse vltro & prompto ac resignato
facit animo, quod plerique faciunt coacti de
formidine pœnæ.

DISC. Qui in hac interna resignatione in
Deum receptus est, nunquid ab externis exer-
citijs absolutus est? VER. Pauci eo pertingunt,
non exhaustis viribus, quod tu caueas. Namque
sese resignandi & mortificandi studium intus
eorum exedit medullas. Vbi igitur animi
aduertunt quid agendum, quid omittendum
sit, communia sectantur exercitia plusue mi-
nusue, pro suarum virium facultate, aut vtili-
tatis res postulant. DISC. Vnde est illa quorun-
dam, qui tamen boni videntur esse, ingens &
nimia conscientia angustia, & quorundam
liorū inordinata laxitas? VER. Vtriq; adhuc
ad seipsos reflectuntur, sed diuersa ratione, alij
spiritualiter, alij carnaliter. DISC. Vacante
semper

Conscientia
angor, eius-
demque re-
missio in di-
uersis vnde
existat.

semper eiusmodi homo resignatus, aut quæ est illius actio? VER. Eius actio nihil est aliud, quam resignatio, atque illius operari est otiosum manere: siquidem agendo quiescit, & operando ociatur. DISC. Ut se habet erga proximos?

VER. Vivit familiariter cum hominibus absque imaginum impressione, amat eos sine affectus adhæsiōne, & compatitur eis sine anxietate sollicitudine in vera libertate.

DISC. Estne obligatus confiteri? VER. Confessio quæ de amore fit, excellentior est, quam quæ de culpis. DISC. Quo pacto orat, aut facitne vllas vnquam preces? VER. Oratio eius vtilissima est. Enimuerd per sensus penetrans

(spiritus enim est Deus) diligenter explorat, tibi fortè medium aliquod inter Deum & se contraxerit, vel vtrum vsquam sese spectet secundum sensitiuæ portiois obiecta, atque hic in supremis eius viribus quædam irradiat lux, certum eum efficiens, DEVM esse essentiam & vitam illius, & qui in ipso operetur, ipsum verò non nisi eius instrumentum & adoratorum ac cooperatorem esse. DISCIP. Quo pacto eiusmodi homo edit, bibit, dormit? VER.

VER. Secundum externam & sensitiuam partem, edit externus homo: sed si secundum internam viuendi rationem loqui velimus, non edit: alioqui cibo frueretur, & in bestiali sua parte quiesceret. Idem sentiendum est de alijs externis rebus homini necessarijs. DISC.

Quismodi est illa externa conuersatio? VER. Non habet multa instituta, neque verba, atque ea ipsa simplicia sunt: & eius conuersatio

Resignati hominis affectio erga proximos, quæ.

Ioan 4. Oratio vere resignati qualis.

DIV

Conuersatio
hominis re-
signati exter-
na.

uerfatio bene morata est, vt res necessarie sine illo ex ipso proficiantur: Estque sensibus quietus & sedatus. **DISC.** Num omnes æque constituti sunt? **VER.** Non: sed plus minusve habent pro accidentium diuersitate: sed essentialis scopus in eis idem est. **DISC.** Habent in iuscemodi homines perfectam veritatis notitiam, vel ducuntur etiãnum opinionibus? **VER.** Vbi sibi ipsi relinquuntur, simul etiã opinantur: vbi autem se ipsos excedunt, in illud quod est omnis veritatis perfecta scientia, hoc est, in **DEVM**, ibi nulla est in eis opinio: Si quidem vnum cum illo effecti sunt, nec ramē quicquam inde sibi usurpant. Atque hæc tibi dixisse satis sit. Non enim percontando, sed se ipsum funditus resignando ad hanc occultam veritatem pertingitur. Amen.

(??)

